

Geloof, overwinning en strijd

Jozua 3 : 10-13

10 Hieraan zult gijlieden bekennen, dat de levende God in het midden van u is, en dat Hij ganselijk voor uw aangezicht uitdrijven zal de Kanaanieten, en de Hethieten, en de Hevieten, en de Ferezieten, en de Girgazieten, en de Amorieten en de Jebusieten.
11 Ziet, de ark des verbonds van den Heere der ganse aarde gaat door voor ulieder aangezicht in de Jordaan.
12 Nu dan, neemt gijlieden u twaalf mannen uit de stammen Israels, uit iederen stam een man;
13 Want het zal geschieden, met dat de voetzolen der priesteren, die de ark van den HEERE, den Heere der ganse aarde, dragen, in het water van de Jordaan zullen rusten, zo zullen de wateren van de Jordaan afgesneden worden, te weten de wateren, die van boven afvlieten, en zij zullen op een hoop blijven staan.

Gelovend door de Jordaan

Aan deze bijbelstudie ligt het verhaal van Jozua en de intocht in het land Kanaän ten grondslag. Het begint in Jozua 3 waar God een pad baant door de Jordaan, waardoor Zijn volk kan en mag ingaan in het 'beloofde land'. Jozua herhaalt Gods belofte dat Hij de vijand voor hen zal verslaan. De ark des verbonds zal voor hen uitgaan. Er zal een pad gebaad worden door diepe wateren.

God baant een pad. Zo heeft Hij ook voor ons een pad gebaad. Hij gaf zijn Zoon, de Heere Jezus Christus, om voor ons het pad te banen door de Jordaan, opdat wij het 'beloofde land' kunnen en mogen binnengaan. Het pad is gebaad. 'Het is volbracht' riep Jezus. Nu is het wachten op ons. Wij moeten achter de ark des verbonds aan. Durven wij die stap te zetten? De Jordaan in? Zijn we er klaar voor? Geloven we in Hem, die het pad gebaad heeft, of zijn we angstig voor die muur van water die dreigt?

David kende in zijn leven ook van die momenten, maar hij geloofde in God als zijn beschermer en vertrooster. Hij durft die stap te zetten als hij zegt in Psalm 23 : 4:

'Al ging ik ook in een dal der schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij.'

In engelse vertalingen staat het iets anders: *Al wandelde ik door het dal van de schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen.*

David gelooft. Hij bemoedigt zichzelf, maar bovenal verheerlijkt hij God ermee. Danken in geloof voor nog niet genoten weldaden. Jezelf zo volledig overgeven aan en geloven in God is balsem voor de ziel.

David zegt: 'Al wandelde ik door het dal.' Dat houdt in: Ik blijf er niet in. Ik ga er doorheen, ik kom er ook weer uit. Het is maar een doortocht.

En dan die duisternis. De duisternis wordt veroorzaakt door de 'schaduw' van de dood. Let op, het is niet de dood zelf die het zo moeilijk maakt, het is slechts de schaduw daarvan. De troost die daarin ligt opgesloten is deze: wanneer wij door dat dal heengaan en aan de andere zijde weer omhoog klimmen, dan zullen we geen last meer hebben van die schaduw, maar we zullen volop mogen en kunnen genieten van de stralende Zon!

De doortocht via het door God gebaande pad door de Jordaan en de wandeling door het dal van diepe duisternis is alleen begaanbaar wanneer u zegt: Ja Heere Jezus, ik geloof U op Uw Woord! Ik geloof dat U gekomen bent om de zonde der wereld weg te nemen! Ik geloof dat U ook mijn zonde hebt weggenomen! Dank U, Heere Jezus, voor die onuitsprekelijke gave, ook voor mij!

Jozua 6 : 2-5

2 Toen zeide de HEERE tot Jozua: Zie, Ik heb Jericho met haar koning en strijdbare helden in uw hand gegeven.

3 Gij dan allen, die krijgslieden zijt, zult rondom de stad gaan, de stad omringende eenmaal; also zult gij doen zes dagen lang.

4 En zeven priesters zullen zeven ramsbazuinen dragen, voor de ark; en gijlieden zult op den zevenden dag de stad zevenmaal omgaan; en de priesters zullen met de bazuinen blazen.

5 En het zal geschieden, als men langzaam met den ramshoorn blaast, als gijlieden het geluid der bazuin hoort, zo zal al het volk juichen met een groot gejuich; dan zal de stadsmuur onder zich vallen, en het volk zal daarin klimmen, een iegelijk tegenover zich.

De inname van Jericho

Het volk is door de Jordaan getrokken, het beloofde land in. Maar direct is daar het eerste obstakel. Het pad is gebaad, het volk is doorgetrokken, maar dan ligt daar Jericho met zijn dikke, onneembare muren.

Geloven in het pad, in de Weg, in de Heere Jezus Christus en Zijn verzoenend bloed. Maar dan is daar ons eigen hart. Ons harde hart met zijn voor onszelf onneembare muren.

Herkent je dit in jouw leven? Geloven in het volbrachte middelaarswerk van de Heere Jezus? Sterker nog: Ook geloven in de vergeving van zonden voor jou persoonlijk? Het eerste, dat geloofde ik wel, maar of dat ook voor mij was? Dat stootte af op allerlei bezwaren. Ik ben te slecht! Ik heb te veel gezondigd! Ben ik uitverkoren? Heb ik voldoende besef van zonde, van schuld en voldoende berouw? Bovendien leef ik in zonde en ik kan er maar geen afscheid van nemen!

Ik kan zo nog wel even doorgaan met gedachten die in het hart van zondaren, van mensen die God zoeken, kunnen opkomen. De muren van ons hart zijn onneembaar. We staren ons blind op die muren en....

...vergeten om naar de machtige en volkomen Verlosser te zien!

Het volk ligt voor de stad Jericho. En als we terugkijken naar de tocht door de woestijn Sinaï dan zien we zonde op zonde gestapeld. Ze hadden absoluut niets verdiend en toch...

... er is een pad gebaad en ze staan nu voor Jericho. God heeft de belofte gegeven dat de muren van Jericho zullen vallen. Dat was besloten en lag vast. Maar God stelde aan die belofte wel een voorwaarde: Wandel om de muren van Jericho en blaas op de bazuinen en juich.

Zou dat kunnen betekenen dat de belofte eventueel niet doorging als het volk Israël niet aan de voorwaarde voldeed?

God wist dat Israel zou opstaan en wandelen en blazen op de bazuin en zou juichen. Natuurlijk, want God weet wat van Zijn maaksel is te verwachten. Dat is de alwetende en alomtegenwoordige inblik van God. God heeft alles wat er ging en nog gaat gebeuren voorzien. Hij is alwetend. Hij kent ons van voor onze geboorte. Hij weet van eeuwigheid van ons. Maar Hij weet ook tot in eeuwigheid van ons.

Maar nu de kant van het volk Israel. De kant van de mens. De toekomst is voor de mens verborgen. Waar God al weet wat van Zijn maaksel is te verwachten, waar God al weet wat het volk Israel zal doen met Zijn belofte en de daaraan gekoppelde eis, daar moet het volk ZELF EEN KEUZE MAKEN! Het volk is zelf volledig verantwoordelijk voor de keus die het maakt! Het volk Israel moet kiezen: God gehoorzamen en geloven op Zijn Woord, of Hem en Zijn belofte afwijzen!

Ook jij bent zelf voor de volle 100% verantwoordelijk voor de keus die jij in je leven maakt! Geloof jij Gods beloftes en aanvaard jij Zijn daaraan gekoppelde eis:

Geloof in de Heere Jezus Christus en gij zult zalig worden!

Het volk Israël hoorde de belofte van God met daaraan gekoppeld Zijn voorwaarde. Ze moesten kiezen: Geloven in de belofte, en dus ook de voorwaarde aannemen, of de belofte afwijzen! Israël zat dus met een eigen verantwoordelijkheid. Het volk realiseerde zich heel goed dat de muren niet zouden vallen door het vervullen van de voorwaarde! De muren zouden echt niet omver gaan door het monotone gedreun van hun voetstappen. Ook niet door de geluidstrillingen van het geklank der bazuinen en evenmin door het gejuich van het volk, hoe imposant dat ook geklonken mag hebben. De muren zouden alleen vallen door Gods trouw! Maar het volk had de keus:

- **Geloven in een wonder van God!**
- **of**
- **Niet geloven en daarmee de belofte afwijzen!**

Meer was op dat moment voor hen niet waarneembaar. Die keus en die verantwoordelijkheid waren het enige wat voor het volk zichtbaar was. Waar God van eeuwigheid het gehele spectrum overziet en al weet wat Zijn schepsel zal gaan doen, wordt de mens genoodzaakt in eigen verantwoordelijkheid een besluit te nemen en een keus te maken! Israël moest op pad, heel concreet de weg lopen rondom Jericho. Dat was de opdracht van de Heere. Hij was Zelf aan het werk en wilde dat Zijn volk Hem zou volgen. Zo heeft Hij ook voor ons de weg gebaad. Zijn Zoon is naar deze aarde gekomen, en de weg gegaan naar het vloekhout op Golgotha. Hij heeft alles volbracht. Alles! En als Hij dan aan ons de opdracht geeft: 'Volg Mij', is het dan aan ons om te zeggen: 'Ik kan niet' of 'Ik mag niet'? Nee toch? Integendeel! Je staat voor de keus:

Zal ik Gods beloften, die in zijn Woord zo ruim zijn uitgemeten en aan een ieder worden aangeboden, van harte aanvaarden en omhelzen?

- **Zal ik geloven, dat Jezus Christus mijn persoonlijke Verlosser en Redder is en zo mijn roeping en verkiezing vastmaken?**
- **of**
- **Geloof ik Zijn Woord niet? Wijs ik Hem af met allerlei bezwaren? Wijs ik Hem af zelfs met de meest vroom klinkende gezegdes zoals: 'God moet het doen' of 'ik ben het niet waard' en ga zo maar door?**

Jozua 24 : 15
Doch zo het kwaad is in uw ogen den HEERE te dienen, kiest u heden, wien gij dienen zult; hetzij de goden, welke uw vaders, die aan de andere zijde der rivier waren, gediend hebben, of de goden der Amorieten, in welker land gij woont; maar aangaande mij, en mijn huis, wij zullen den HEERE dienen!

God weet al van eeuwigheid hoe u met uw eigen verantwoordelijkheid zult omgaan! En toch, het is en blijft uw eigen verantwoordelijkheid! Er is maar één keus en die moet u heel bewust maken! Niet kiezen is immers een keuze tegen Jezus Christus. Ik denk in dit verband aan de Heere Jezus als Hij zegt in Math. 23:37 *Jeruzalem, Jeruzalem! gij, die de profeten doodt, en stenigt, die tot u gezonden zijn! hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkewijs een hen haar kiekens bijeenvergadert onder de vleugels; en gijlieden hebt niet gewild!*

Hij wacht op u, tot u, ja tot u zelf heel bewust en gelovig de keus maakt:

- **Ik ga, in geloof, biddend en dankend, op weg met Jezus.**
- **Ik geef gehoor aan Zijn stem die zegt: Volg Mij!**
- **Ik ga achter Jezus aan!!!**

Jozua 7 : 2-4

2 Die mannen nu trokken op en bespieden Ai.

3 Daarna keerden zij weder naar Jozua, en zeiden tot hem:

Dat het ganse volk niet optrekke, dat er omtrent twee duizend mannen, of omtrent drie duizend mannen optrekken, om Ai te slaan; vermoei daarheen al het volk niet; want zij zijn weinige.

4 Alzo trokken derwaarts op van het volk omtrent drie duizend man; dewelke vloten voor het aangezicht der mannen van Ai.

Filippenzen 3 : 14

Maar één ding doe ik, vergetende, hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen voor is, jaag ik naar het wit, tot den prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus.

De strijd na Jericho

Jericho is gevallen. De stad, die de sleutel is voor het in bezit nemen van het land Kanaän, is door God in Israëls hand gegeven. Maar voor de verdere inname van Kanaän zal het volk moeten strijden. Gelukkig weten we uit het boek Jozua dat de Heere steeds Zijn belofte herhaalt, dat Hij de Kanaanieten in hun hand zal geven, maar ze moeten wel zelf optrekken. Ze moeten steeds zelf in actie komen. Het land ligt open voor hen, maar er zijn nog veel vijanden die verslagen moeten worden.

Vanuit overlevering weten we dat de kinderen van God vroeger tegen pas bekeerden zeiden: Welkom in de strijd! Zo zie ik hier de parallel met de strijd na Jericho. Het land ligt open, maar nu moet Ai worden ingenomen. Er volgt strijd. De overwinning is door Gods belofte zeker, maar in ons hart zitten nog vijanden die moeten worden verslagen. We zullen ten strijde moeten. We moeten onze oude natuur doden om in een nieuw Godzalig leven te wandelen.

Het volk gaat ten strijde, maar direkt zien we al dat ze het beter weten dan de Heere. Ze gaan met slechts drieduizend man en worden verslagen. Zo gaat het ook als wij in eigen kracht en niet met volle inzet ten strijde trekken. We kunnen alleen met succes tegen de vijand strijden als we dat doen in afhankelijkheid van God en met volle inzet.

Dan komt Gibeon. Door een list mogen de inwoners van die stad blijven leven. Zij worden daarna gebruikt om dienstbaar te zijn. *Jozua maakte hen tot houthakkers en waterputters voor de vergadering en voor het altaar des HEEREN.* Vijanden van vroeger worden dienstbaar voor ons en voor onze dienst aan God. Ik denk hierbij aan de 'ijver' van Saulus toen hij de eerste christenen vervolgde. Diezelfde 'ijver' werd later door Paulus gebruikt om het Evangelie van Gods genade te verkondigen.

Hierin zit toch wel een geweldige troost. Als Paulus na zijn bekering steeds stil zou zijn blijven staan bij hetgeen hij als Saulus in zijn leven gedaan had, dan zou hij niet de Paulus zijn geworden zoals wij die uit de bijbel kennen. Als zijn verleden hem steeds met een beschuldigende vinger had aangewezen, dan zou hij uiteindelijk gezegd hebben: 'Ik zie het niet meer zitten'. Paulus heeft zijn verleden, zijn zonden van eertijds, bij Jezus gebracht in de wetenschap en in het geloof dat al zijn zonden zijn weggewassen in het bloed van Jezus. Vergeten heeft hij het nooit, maar de genade van God was vele malen groter dan zijn zonden. Ze zijn door en voor God weggedaan in de zee van eeuwige vergetelheid en in die zee heeft God (met alle eerbied gesproken) een bord gezet: Verboden viswater! Daardoor zegt Paulus in Filippensen 3: *vergetende hetgeen achter is.* Er zijn eigenschappen, karaktertrekken, materiële zaken en/of andere dingen in jouw en mijn leven, die we eertijds gebruikt hebben in de dienst aan satan, die we nu door Gods genade mogen, ja sterker nog, moeten gebruiken in Zijn dienst, zonder steeds naar dat verleden terug te zien. Vergeten we het verleden dan? Nee dat niet, het houdt ons op onze plaats. Maar we moeten verder om, vanuit Gods genade, een vruchtbaar leven te leiden.

Jozua 10 : 15

15 Toen keerde Jozua weder, en gans Israël met hem, naar het leger te Gilgal.

Jozua 10 : 3-6

3 Daarom zond Adoni-Zedek, koning van Jeruzalem, tot Hoham, den koning van Hebron, en tot Piram, den koning van Jarmuth, en tot Jafia, den koning van Lachis, en tot Debir, den koning van Eglon, zeggende:

4 Komt op tot mij, en helpt mij, dat wij Gibeon slaan; omdat zij vrede gemaakt heeft met Jozua en met de kinderen Israels.

5 Toen werden verzameld en kwamen op, vijf koningen der Amorieten, de koning van Jeruzalem, de koning van Hebron, de koning van Jarmuth, de koning van Lachis, de koning van Eglon, zij en al hun legers; en zij belegerden Gibeon, en krigden tegen haar.

6 De mannen nu van Gibeon zonden tot Jozua, in het leger van Gilgal, zeggende: Trek uw handen niet af van uw knechten, kom haastelijk tot ons op, en verlos ons, en help ons; want al de koningen der Amorieten, die op het gebergte wonen, hebben zich tegen ons vergaderd.

De rust in Gilgal

Na Gibeon is Jozua niet verder door getrokken maar is hij met het volk teruggegaan naar de vlakte bij Gilgal. Ook verderop in Jozua 10 : 15 lezen we dat Jozua, na de strijd met de vijf koningen der Amorieten, met gans Israël terugtrok naar het leger te Gilgal.

Kanaän wordt niet in één keer veroverd. De Heere had dan ook gezegd in Exodus 23 : 30:

'Ik zal hen (de vijanden) allengskens van uw aangezicht uitstoten, totdat gij gewassen zijt en het land erft.'

Als we de parallel verder doortrekken dan treft het ons dat, ook in het leven van Gods kinderen, strijd en zegepraal elkaar afwisselen evenals moeite en rust. Maar ook dat, zoals in het aangehaalde vers uit Exodus staat, niet alles tegelijk kan en dat er groei moet zijn! En ook dat we, pas wanneer we volgroeid zullen zijn, de erfenis volledig zullen verkrijgen!

Kanaän is op dat moment wel groot genoeg voor Israël, maar Israël is nog niet groot genoeg voor Kanaän. We moeten groeien in kennis en genade van de Heere Jezus Christus!

Opnieuw strijd

We komen nu bij de vijf koningen. De initiatiefnemer is Adoni-Zedek. Hij is koning van Jebus, een Amoritische stad. Adoni-Zedek betekent: 'heer der gerechtigheid'. Over de Amorieten lezen we voor het eerst in Genesis 15:16. Daar lezen we de belofte van God aan Abraham dat zijn nakomelingen, met name het vierde geslacht, terug zullen keren naar het beloofde land en dan zegt God daarbij: *'Want de ongerechtigheid der Amorieten is tot nog toe niet volkomen'*. Hieruit kunnen we dus opmaken dat de naam 'heer der gerechtigheid' beslist niet toekwam aan Adoni-Zedek. We zouden hem beter kunnen noemen 'heer der ongerechtigheid' of 'heer der eigengerechtigheid'.

Adoni-Zedek mobiliseert de andere koningen. Hij is de aanvoerder. De belangrijkste vijand. Nee, niet om Jozua aan te vallen, maar Gibeon, waarmee Jozua een verbond had gesloten. De vijanden van Jezus verenigen zich om hen, die in het verbond met Hem zijn opgenomen, aan te vallen. Satan is de aanvoerder van de vijanden van Jezus en dus ook van ons. Vijanden, die het niet na zullen laten om ons aan te vallen, juist ook in de bezigheden in de dienst aan God. En hij vindt maar al te gemakkelijk bondgenoten! Ja juist ook in ons hart.

Ik moet je bekennen dat deze vijanden, ja zelfs ook in de dienst aan God, mij aanvallen. Eigen eer zoeken (eigengerechtigheid) is de bondgenoot van satan die mij zelden loslaat.

De inwoners van Gibeon zijn waakzaam en zenden boden om hulp naar Jozua. En niet tevergeefs. Jozua komt op voor hen die met hem een verbond hebben, zoals ook Jezus voor ons opkomt. Wat een troost! Ook wij, als we in nood zijn en de vijand ons dreigt ten onder te brengen, zullen nooit tevergeefs een beroep doen op 'meer dan Jozua' ofwel op Jezus.

Jozua 10 : 7-14

7 Toen toog Jozua op van Gilgal, hij en al het krijgsvolk met hem, en alle strijdbare helden.

8 Want de HEERE had tot Jozua gezegd: Vrees u niet voor hen, want Ik heb ze in uw hand gegeven; niemand van hen zal voor uw aangezicht bestaan.

9 Alzo kwam Jozua snellijk tot hen; den gansen nacht over was hij van Gilgal opgetrokken.

10 En de HEERE verschrikte hen voor het aangezicht van Israël; en hij sloeg hen met een groten slag te Gibeon, en vervolgde hen op den weg, waar men naar Beth-Horon opgaat, en sloeg hen tot Azeka en tot Makkeda toe.

11 Het geschiedde nu, toen zij voor het aangezicht van Israël vluchtten, zijnde in den afgang van Bet-Horon, zo wierp de HEERE grote stenen op hen van den hemel, tot Azeka toe, dat zij stierven; daar waren er meer, die van de hagelstenen stierven, dan die de kinderen Israels met het zwaard doodden.

12 Toen sprak Jozua tot den HEERE, ten dage als de HEERE de Amorieten voor het aangezicht der kinderen Israels overgaf, en zeide voor de ogen der Israëlieten: Zon, sta stil te Gibeon, en gij, maan, in het dal van Ajalon!

13 En de zon stond stil, en de maan bleef staan, totdat zich het volk aan zijn vijanden gewroken had. Is dit niet geschreven in het boek des oprechten? De zon nu stond stil in het midden des hemels, en haastte niet onder te gaan omtrent een volkomen dag.

14 En er was geen dag aan dezen gelijk, voor hem noch na hem, dat de HEERE de stem eens mans alzo verhoorde; want de HEERE streed voor Israël.

Ook zien we in de waakzaamheid van de inwoners van Gibeon een aansporing voor ons om waakzaam te zijn voor aanslagen die de vijand tegen ons beraamt, juist wanneer we dienstbaar zijn geworden aan Jezus. Voordat de 'heer van eigengerechtigheid' in ons opstaat en de andere vijanden mobiliseert, moeten we al tot Jezus gaan. We moeten waakzaam zijn en dus wachters op onze muren hebben. Wachters zoals daar zijn gebed; lezen; bijbelstudie; onderlinge bijeenkomsten en noem maar op. De wapenrusting des geloofs aandoen. Alleen dan wordt de vijand op tijd waargenomen en kan je tijdig om hulp vragen bij de Heere Jezus. Dan is er elke dag opnieuw die roep:

*Twist met mijn twisters Hemelheer;
Ga mijn bestrijders toch te keer;
Wil spies rondas en schild gebruiken,
Om hun gevreesd geweld te fnuiken;
Belet hun d'optocht, treed vooruit;
Zo worden z'in hun loop gestuit.
Vertroost mijn ziel in haar gewezen,
En zeg haar: IK ben uw heil alleen.*

Dan trekt Jozua op met al het krijgsvolk en met alle strijdbare helden, want de Heere had gezegd: *Ik heb ze in uw hand gegeven.*

Niet: Ik zal ze in uw hand geven!

Nee, het is al gebeurd!

God heeft al lang besloten! Gods wil stond vast!
En toch, het volk moet zelf geloven en de strijd in!
De verantwoordelijkheid voor de keus die ze moeten maken ligt ook hier weer voor de volle 100% bij het volk zelf!

Jozua, ofwel Jezus, laat zijn bondgenoten, ofwel hen die in zijn verbond zijn opgenomen, niet in de steek. En hoewel er nog gestreden moet worden, de overwinning is al zeker.

Ook hierin ligt voor ons een les om Jozua en Jezus na te volgen. Om voor anderen een helper te zijn in nood, om de verzamelde vijand onder aanvoering van 'de heer der eigengerechtigheid' te bestrijden.

Toen toog Jozua snellijk op want de HEERE, de onveranderlijke, had tot hem gezegd: 'Vrees niet'. Jozua is ijverig en de macht van God paart zich aan die ijver. Dan wordt alles, zelfs de tijd en de natuur, in dienst gesteld van God om de overwinning aan zijn volk te bezorgen. Dan wordt men niet moe, maar daar geldt: Die de Heere verwachten en voor Hem arbeiden, zullen de kracht vernieuwen. Nieuwe moed en nieuwe kracht om de vijand te blijven bestrijden.

De vijand wordt verpletterend verslagen. Verder in het hoofdstuk lezen we dat de koningen worden omgebracht. De 'heer der ongerechtigheid', ofwel satan en zijn bondgenoten zijn verslagen. We lezen ook dat de steden Hebron, Eglon, Lachis en andere steden in die buurt worden ingenomen en verwoest en dat de inwoners worden gedood. Zo ook in ons leven. Bepaalde zonden hebben door de werking van Gods Geest geen vat meer op ons.

Maar in Richteren 1: 21 lezen we:

...de kinderen van Benjamin hebben de Jebusieten die te Jeruzalem wonen niet verdreven tot op dezen dag.

Jebus is Jeruzalem geworden, maar de ondergeschikten van de 'heer der ongerechtigheid' zijn nog altijd aanwezig. De heidense stad, ofwel ons eigen hart, is de stad van de Allerhoogste geworden. Maar al is hun koning verslagen, toch leeft de ongerechtigheid, de eigengerechtigheid, of nog anders gezegd de ik gerichtheid voort in Jeruzalem, in mijn hart. De strijd met de zonde gaat door. Jezus gaat vooraan in die strijd en in die strijd moeten wij Hem volgen.

Romeinen 8 : 28-34

28 En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn.

29 Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen.

30 En die Hij te voren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt.

31 Wat zullen wij dan tot deze dingen zeggen? Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?

32 Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken?

33 Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? God is het, Die rechtvaardig maakt.

34 Wie is het, die verdoemt? Christus is het, Die gestorven is; ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechter hand Gods is, Die ook voor ons bidt.

Eén van de andere vijanden die voortleeft, een bondgenoot van de eigengerechtigheid, is de twijfel of, anders gezegd, ongelooft. Want waar men denkt alleen zelf te kunnen en/of te moeten daar is twijfel aan Gods trouw. Wie zelf zijn zorgen en problemen, ja ook die van alle dag, denkt op te kunnen lossen om vervolgens te bemerken dat het niet lukt roept ten einde raad uit:

Ik zie het niet meer zitten!

Daar zet hij 'IK' voorop.

En waar 'IK' voorop of centraal staat, daar is voor Jezus geen plaats. 'Ik zie het niet meer zitten'. 'IK en ongelooft! Daar is alles zwart. Daar blijft de dood over. Dan kom je er achter dat het waar is:

Buiten Jezus is geen leven!

Wie in plaats daarvan aan Jozua, ofwel aan Jezus, om hulp vraagt, die ZAL gered worden. Daar is hulp in alle moeite en zorg. Daar is wel strijd, maar de overwinning is zeker. Paulus zegt daarover in Romeinen 8: 31:

'Wat zullen wij tot deze dingen zeggen? Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?'

Dan kan je zingen:

*Hoopt op den HEER, gij vromen;
Is Israël in nood,
Er zal verlossing komen;
Zijn goedheid is zeer groot.
Hij maakt, op hun gebeden,
Gans Israël eens vrij
Van ONGERECHTIGHEDEN; (Eigengerechtigheden)
Zo doe Hij ook aan mij.*